

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
CVRKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.

Vukovar, dr. F. Tuđmana 21

OIB 70410906720

IBAN HR0823600001102979854 - Zagrebačka banka d.d.

tel. 098/767-645, 099/201-9920

UPRAVNI SUD
U OSIJEKU

Na spis Us I-1245/2024

Tužitelji: Anchor AM d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u Osijeku, Kapucinska 31, OIB: 20080494958, po punomoćniku Marku Cvrković, odvjetniku iz Vodvjetničkog društva Cvrković & partneri d.o.o. Vukovar

Tuženik: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar, Trg Republike Hrvatske 5, OIB 18683136487

Radi: poništenja rješenja

Ž A L B A

na presudu Upravnog suda u Osijeku posl. br. Us I-1245/2024
od 24.11.2025.g.

Osporavanom presudom Upravnog suda u Osijeku posl. br. Us I-1245/2024 od 24.11.2025.g., odlukeno je;

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-410-10/24-01/21, URBROJ: 513-04-24-2 od 9. rujna 2024. i privremenog rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostave Osijek KLASA: UP/I-410-23/24-20/14, URBROJ: 513-07-14-01-24-1 od 2. srpnja 2024.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Presuda nije na zakonu osnovana.

Žalbu ulažem zbog;

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene zakona
- bitne povrede postupka

Iz obrazloženja osporavane presude proizlazi da tužitelj u tužbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drukčije rješenje ove upravne stvari, Sud je osporavana rješenja ocijenio zakonitima pa je primjenom odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

Pravne stavove naslovnog suda smatram neosnovanim.

Naime, da bi drugostupanjskom sudu ukazao razloge zbog koje podnosim ovu žalbu, ističem slijedeće, nesporne činjenice;

- društvo Anchor AM d.o.o., nije podnio prijavu poreza na dobit za 2023. koju je bio dužan podnijeti najkasnije do 30. travnja 2024. u skladu s odredbom članka 35. stavka 1. i 2. Zakona o porezu na dobit,
- rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku rješenjem broj St-225/2024 od 10.06.2024. godine otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Anchor AM d.o.o., Osijek, Kapucinska ulica 31, MBS: 030251747, OIB: 20080494958
- dopisom od dana 12. lipnja 2024. stečajnom upravitelju tužitelja upućen je poziv KLASA: 423-05/24-01/48, URBROJ: 513-07-14-01/24-03 za podnošenje prijave poreza na dobit za 2023. te da je navedeni poziv stečajni upravitelj primio 20. lipnja 2024
- stečajni upravitelj je u roku izvijestio tuženika da nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu jer mu odgovorna osoba društva nije predala knjigovodstvenu dokumentaciju iako je isto zatražio
- zbog nedostatka knjigovodstvene dokumentacije Porezna uprava je rješenje donijela na temelju ispisa računa društva Anchor AM d.o.o. u spornom razdoblju, te uprihodovalo sve prihode a niti jedan reshod, na koji način je donio osporavano rješenje

Ove činjenice su nesporne.

Sporno je;

1. Da li društvo Anchor d.o.o. u stečaju, može biti rješnjem Porezne uprave biti obvezana na plaćanje poreza na dobit za 2023 kao i obvezu plaćanja poreza na dohodak od kapitala po osnovi dividend i udijela u dobiti u 2024, odnosno da li joj može biti naloženo plaćanje istoga ?

Tužitelj smatra da mu ne može biti naloženo plaćanje porezne obveze koja se odnosi na razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka.

Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku rješenjem broj St-225/2024 od 10.06.2024. godine otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Anchor AM d.o.o., Osijek, a tijekom stečajnog postupka, pozvani sus vi vjerovnici da prijave svoje tražbine, koje će se naplaćivati iz stečajne mase. Svoju tražbinu prijavio je i tuženik.

Na način an koji je koncipirano osporavano rješenje prvostupanjskog tijela Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Osijek, Ispostava Osijek, klasa: UP/I 410-23/24-20/14 i ur.broj: 513-07-14-01-24-1 od 02.07.2024.g., tužitelju kao društvu koje je U STEČAJU, naloženo je plaćanje porezne obveze koje je utvrđeno za razdoblje prije otvaranja stečaja.

Isto je nedopustivo jer je protivno odredbama Stečajnog zakona, smislu stečaja a ujedno dovodi do oštećenja drugih vjerovnika koji su sukladno zakonu prijavili svoja potraživanja u stečaju. Ovo iz razloga što stečajni upravitelj temeljem osporenih rješenja ima obvezu kao trošak stečajne mase platiti utvrđeni iznos poreza koji mu je naložen osporanim rješenjem, iako je potraživanje iz razdoblja prije otvaranja stečaja.

Dakle, stav je tužitelja da se osporanim rješenjem nije moglo naložiti tuženiku Anchor AM d.o.o. U STEČAJU, nije moglo naložiti plaćanje porezne obveze koja se odnosi na razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka.

2. Tužitelj smatra kako utvrđenje porezne obveze procjenom nije pravilno utvrđeno.

Prema odredbi čl.92.st.2.toč.4. Općeg poreznog zakona određeno da će porezno tijelo procijeniti osnovicu ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka. Također, u skladu s čl.35.st.9. Zakona o porezu na dobit, određeno je da ako porezni obveznik ne podnese poreznu prijavu te ako se iz svih objektivnih okolnosti može utvrditi da se porezni obveznik ne ponaša kao poduzetnik, porezna obveza će se utvrditi procjenom na temelju raspoloživih podataka.

Isto nije sporno.

Sporno je da li je u postupku utvrđenje porezne obveze ispravno utvrđena porezna obveza procjenom.

Tužitelj smatra kako tuženik nije ispravno proveo postupak procjene na temelju raspoloživih podataka.

Naime, način utvrđenja porezne obveze uopće nije procjena. Naime, u konkretnom slučaju, tuženik je prihodovnu stranu utvrdio matematički zbrajajući promet žiro računa društva u traženom razdoblju, a zbroj prometa je utvrdio kao osnovicu za obračun poreznih obveza.

Rashodovnu stranu uopće nije cijenio iako je imao dostupnih podataka;

- podatke o isplatama sa žiro računa u spornom razdoblju,
- prosjek rashoda naspram prihoda u razdobljima koje su prethodile spornom, sve od osnivanja društva

Dakle, u konkretnom slučaju Porezna uprava je prilikom procjene samo zbrojila uplate na žiro račun društva a kao reshod nije cijenila apsolutno ništa iako je to temeljem dostupnih podataka mogla. Naime, iz prometa žiro računa postoji evidencija isplata plaće, isplata najma, rata kredita i leasinga, kao i plaćanje dobavljača te režijskih troškova.

Slijedom toga tužitelj smatra da prilikom utvrđenja porezne obveze nije napravljena nikakva procjena već je porezno tijelo jednostavno zbrojilo uplate na računu, a da nije uopće razmatralo isplate sa tog istoga računa ili poslovanje u ranijim razdobljima kao procjenu rashoda, te da je na taj način utvrdilo osnovicu za obračun poreza.

Slijedom svega navedenoga, predlažem da drugostupanjski sud ukine osporavanu presudu i preinači istu na način da usvoji tužbeni zahtjev te poništi rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-410-10/24-01/21, URBROJ: 513-04-24-2 od 9. rujna 2024. i privremeno rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostave Osijek KLASA: UP/I-410-23/24-20/14, URBROJ: 513-07-14-01-24-1 od 2. srpnja 2024.g Pored troška po priloženom troškovniku, tužitelj potražuje i dodatan trošak za sačinjenje ove žalbe u iznosu od 13.933,50 eura što sa pripadajućim pdv-om 25% iznosi 17.416,87 eura.

U Vukovaru, 07.12.2025.g.

Tužitelj po pun.,